Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0236

Wniosek o uchylenie immunitetu Siegberta Franka Droesego

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2026 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Siegberta Franka Droesego (2026/2019(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Siegberta Franka Droesego, który wpłynął pismem niemieckiego federalnego ministerstwa sprawiedliwości i ochrony konsumentów z 15 stycznia 2026 r., przekazującym wniosek sądu krajowego w Dreźnie z 2 grudnia 2025 r., ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 11 lutego 2026 r.,

– uwzględniając fakt, że należy przyjąć, iż Siegbert Frank Droese zrzekł się prawa do udzielenia wyjaśnień zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu z 20 września 1976 r. dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.[1],

---

1 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament,* T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

– uwzględniając art. 46 ustawy zasadniczej Republiki Federalnej Niemiec,

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0193/2026),

A. mając na uwadze, że 15 stycznia 2026 r. niemieckie federalne ministerstwo sprawiedliwości i ochrony konsumentów przekazało wniosek sądu krajowego w Dreźnie o uchylenie immunitetu Siegberta Franka Droesego, posła do Parlamentu Europejskiego wybranego w Niemczech, w związku ze złożoną przez niego apelacją w postępowaniu karnym;

B. mając na uwadze, że wyrokiem sądu rejonowego w Dreźnie z 26 kwietnia 2024 r. Siegbert Frank Droese został skazany za dwa odrębne przypadki znieważenia i nałożono na niego grzywnę; mając na uwadze, że 3 maja 2024 r. Siegbert Frank Droese wniósł apelację od tego wyroku w drodze pisma jego obrońcy;

C. mając na uwadze, że Siegbert Frank Droese został wybrany do Parlamentu Europejskiego w wyborach europejskich w czerwcu 2024 r.; mając na uwadze, że nie był posłem do Parlamentu Europejskiego w chwili wydania wyroku skazującego przez sąd rejonowy w Dreźnie 26 kwietnia 2024 r. ani w chwili wniesienia apelacji od tego wyroku; mając na uwadze, że w następstwie wyboru Siegberta Franka Droesego do Parlamentu Europejskiego i zgodnie z wnioskiem sądu krajowego w Dreźnie prowadzenie postępowania odwoławczego wymaga uchylenia immunitetu Siegberta Franka Droesego;

D. mając na uwadze, że czyny stanowiące podstawę zarzutów miały miejsce, zanim Siegbert Frank Droese został posłem do Parlamentu Europejskiego, w związku z czym nie stanowią one wyrażonej przez niego opinii ani stanowiska zajętego przez niego w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, a późniejszy wniosek o uchylenie jego immunitetu nie jest związany z taką opinią lub takim stanowiskiem;

E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 akapit pierwszy lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego posłowie korzystają na terytorium swoich państw członkowskich z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;

F. mając na uwadze, że art. 46 ust. 2, 3 i 4 ustawy zasadniczej Republiki Federalnej Niemiec stanowi, co następuje:

„2) Poseł nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności ani zatrzymany za czyn karalny bez zgody Bundestagu, chyba że zostanie ujęty w trakcie popełniania czynu lub w ciągu następnej

doby.

3) Zgoda Bundestagu wymagana jest również w celu jakiegokolwiek ograniczenia wolności osobistej posła lub w celu wszczęcia postępowania przeciwko posłowi na podstawie art. 18.

4) Na wniosek Bundestagu zostają zawieszone wszelkie postępowania karne przeciwko posłowi lub wszelkie postępowania na podstawie art. 18 oraz wszelkie zatrzymania lub inne ograniczenia jego wolności osobistej”;

G. mając na uwadze, że immunitet przewidziany w Protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;

H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu jako całości oraz jego posłów;

I. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu[2];

J. mając na uwadze, że wydaje się, iż w tym przypadku nie można przyjąć istnienia *fumus persecutionis*, czyli nie można uznać, że u podstaw postępowania sądowego leży zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła jako posła do Parlamentu Europejskiego, a tym samym niezależności Parlamentu;

1. postanawia uchylić immunitet Siegberta Franka Droesego;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Republiki Federalnej Niemiec oraz Siegbertowi Frankowi Droesemu.

---

[2] Wyrok Sądu z 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parlament*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.